

## Ο Καλεκυρίας

(ΚΜ) ... Αλλά εκείνο το οποίο δεν θα ξεχάσω ποτέ ήτανε οι μέρες της μεγάλης πείνας, το '41, που ερχόντουσαν παιδάκια με τενεκεδάκια και χτυπάγανε την πόρτα και λέγανε «*Πεινάω, πεινάω!*» και τι να τους δώσεις που δεν είχαμε να τους δώσουμε τίποτα. Και θυμάμαι, ήτανε ένας ο οποίος, πώς το λένε, ζητιάνευε, ένας νεαρός, ο οποίος μάλιστα είχε ψηλώσει ο καημένος, φαίνεται, απότομα και τα καλαμοπόδια του ήτανε... χτύπαγε το ένα με τ' άλλο, αυτός δεν..., χτύπαγε κι έλεγε «*Καλέ κυρία, καλέ κυρία!*» Τον είχαμε βγάλει «ο Καλεκυρίας». Ήρθε ο «Καλεκυρίας» Και έλεγε η θεία η Ελένη «*Κράτα λιγάκι, εκεί πέρα, για τον Καλοκυρία που θα 'ρθει!*» και κρατούσε μισή φετούλα ψωμί, κρατούσε, ξέρω 'γω, ο,τιδήποτε μας είχε, όχι περισσέψει, εν πάσει περιπτώσει, μπορούσαμε να το στερηθούμε για τον «Καλεκυρία» που θα 'ρχότανε.